

INGESLETEN PATRONEN

Tragikomedie eenakter

door

JENS VAN DIEMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **INGESLETEN PATRONEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JENS VAN DIEMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Het Huwelijk

*Toen hij bespeurde hoe de nevel van den tijd
in d' ogen van zijn vrouw de vonken uit kwam doven,
haar wangen had verweerd, haar voorhoofd had doorkloven,
toen wendde hij zich af en vrat zich op van spijt.*

*Hij vloekte en ging tekeer en trok zich bij den baard
en mat haar met den blik, maar kon niet meer begeren,
hij zag de grootste zonde in duivelsplicht verkeren
en hoe zij tot hem opkeek als een stervend paard.*

*Maar sterven deed zij niet, al zoog zijn helse mond
het merg uit haar gebeente, dat haar tóch bleef dragen.
Zij dorst niet spreken meer, niet vragen of niet klagen
en rilde waar zij stond, maar leefde en bleef gezond.*

*Hij dacht: ik sla haar dood en steek het huis in brand.
Ik moet de schimmel van mijn stramme voeten wassen
en rennen door het vuur en door het water plassen
tot bij een ander lief in enig ander land.*

*Maar doodslaan deed hij niet, want tussen droom en daad
staan wetten in den weg en praktische bezwaren,
en ook weemoedigheid, die niemand kan verklaren,
en die des avonds komt, wanneer men slapen gaat.*

*Zo gingen jaren heen. De kindren werden groot
en zagen dat de man dien zij hun vader heetten,
bewegingloos en zwijgend bij het vuur gezeten,
een godvergeten en vervaarlijke' aanblik bood.*

Willem Elsschot

PERSONEN:

Anton Jacobus Edward de Haan - Zestiger. Stevent af op zijn pensioen en is dus steeds vaker thuis. Werkt al sinds zijn jonge jaren bij een krant en is daar tot hoog op de ladder geklommen. Vader van Annemiek en Rudolf.

Margreet (Greet) Sofia Helena de Haan–Schouten - Zestiger. Trouwe huisvrouw die door een versleten rug arbeidsongeschikt is verklaard en daardoor haar werk in het ziekenhuis niet meer kan verrichten. Moeder van Annemiek en Rudolf voor wie ze met veel liefde zorgt. De tijd heeft geen genade voor haar gehad en de vele jaren huwelijk hebben duidelijke sporen achtergelaten.

Annemiek (Miek) Isabella de Haan - Veertiger. Zelfstandige vrouw die zich erg verantwoordelijk voelt voor het huwelijk van haar ouders.

(Geweten (stem) van Anton - Van tevoren opgenomen tekst van Anton. Tussen aanhalingstekens imiteert hij Margreet)

DECOR:

De woonkamer van Margreet en Anton. In het midden van het podium een openhaard. Links in de coulissen bevindt zich de keuken en rechts de hal en trap naar boven. Links voor op het podium staat een kleine eettafel met stoelen. Een leunstoel staat met de leuning naar de eettafel toe bij de openhaard. Rechts staat een bank.

(Anton komt op en hangt zijn jas aan de kapstok)

ANTON: Greet, ik ben thuis!

(Margreet komt van de andere kant op. Ze heeft een schort omgebonden en haar haar in een strakke knot op haar hoofd)

MARGREET: Pas op! Niet op de vloer, die heb ik net gedweild!

(Anton kijkt wat verschrikt naar beneden)

ANTON: Het ziet er al aardig droog uit hoor.

MARGREET: Wat weet jij daar nou van? Jij hebt nog nooit gedweild!

(Margreet ploft neer op de bank. Ze trekt een pijnlijk gezicht)

MARGREET: Ik heb de hele dag staan schoonmaken. Mijn rug doet verschrikkelijke pijn.

ANTON: Dan moet je dat ook niet doen! Dat heb ik je al zo vaak gezegd!

(Margreet rolt met haar ogen. Anton gaat zitten in een luie stoel)

Wat eten we?

MARGREET: Annemiek komt eten. Die haalt op de weg hiernaartoe chinees. Met al dat schoonmaakwerk ben ik niet aan koken toegekomen.

ANTON: Nu komt Annemiek eten en dan laat je haar het eten halen?!

MARGREET: Maak er nou geen probleem van, ze eet hier zowat elke week minstens een keer!

ANTON: Nou, en?! Dat betekent toch nog niet dat je haar het eten kan laten regelen!

MARGREET: Ze vond het zelf geen probleem.

(Margreet staat op. Er is een kort zwijgen)

ANTON: Wat is het koud hier. Waarom is de open haard niet aan?

MARGREET: Ik wou het haardscherm schoonmaken. Dat zat onder het roet.

ANTON: Maar waarom heb je hem daarna niet weer aangestoken?

MARGREET: Omdat de temperatuur toen nog prima was. En ik vind het nu ook nog warm genoeg.

ANTON: Maar ik vind het koud worden!

MARGREET: Dan maak je hem aan!

ANTON: Waarom moet ik dat doen!

(Margreet gooit haar handen in de lucht en gaat af naar de keuken. Anton staat op en steekt de open haard aan. Ondertussen komt Margreet op met borden en bestek. Hoofdschuddend kijkt ze naar Anton. Als de haard brandt gaat Anton weer zitten. Hij zit met zijn rug naar Margreet toe)

Zo, nu wordt het weer lekker warm.

MARGREET: Heb jij nog contact gehad met Rudolf?

ANTON: Ja.

MARGREET: Weet je al wanneer in de vakantie hij weer hierheen komt?

ANTON: Hij komt niet.

MARGREET: Wat!

ANTON: Werk had hem gevraagd of hij iemands project over kon nemen en hij heeft toegezegd.

MARGREET: Dat is al de derde keer dat hij afzegt! Je hebt er toch wel wat van gezegd hè?

ANTON: Nee, hoezo zou ik er wat van zeggen?

(Margreet loopt naar Anton toe en gaat voor hem staan)

MARGREET: Waarom?! Omdat het je zoon is en we hem al bijna een jaar niet gezien hebben!

ANTON: We videobellen toch elke maand wel een keer?

(Margreet gooit in wanhoop haar armen in de lucht en loopt af naar de keuken)

MARGREET: Ongelooflijk!

ANTON: Mens, maak er toch niet zo'n drama van!

(Annemiek komt op. Anton zit stijf en stil in zijn stoel naar het haardvuur te kijken)

ANNEMIEK: Hallo vader! Lekker gewerkt vandaag?

(Annemiek loopt naar Anton toe en geeft hem een zoen. Anton beweegt zo min mogelijk)

ANTON: Het ging wel.

ANNEMIEK: Waar is mam?

ANTON: In de keuken. Maar laat haar maar even. Ze is in een onmogelijke bui.

(Margreet komt boos opgelopen)

MARGREET: Anton Jacobus Edward de Haan! Dat hoorde ik. Jij bent het die in een onmogelijke bui is!

(Annemiek kijkt verschrikt om naar haar moeder. Met haar blik en kleine gebaren maakt ze haar moeder duidelijk, zo dat haar vader het niet kan zien, dat ze nu geen ruzie moet maken. Haar moeder kijkt nog even nijdig naar haar man achter haar dochter en ontspant dan. Annemiek omhelst haar moeder)

ANNEMIEK: Dag moeder.

MARGREET: Miek, wil jij mij even helpen? Ik heb weer zo'n last van mijn rug dat ik me niet ver genoeg kan strekken om de glazen in de keuken te pakken.

ANNEMIEK: Ik pak ze wel even.

(Annemiek af)

ANTON: Ik doe niet onmogelijk.

MARGREET: Dat doe je wel, je hebt het zelf niet door misschien.

(Annemiek op met glazen en kan water)

ANNEMIEK: Zo, we kunnen aan tafel.

(iedereen gaat aan tafel, schept op en begint te eten. Dit kan eventueel worden overgeslagen met een black-out)

Hebben jullie nog iets van Rudolf gehoord?

MARGREET: Vraag maar aan je vader.

ANNEMIEK: Oh, maar hij heeft tenminste contact opgenomen. Wanneer komt hij?

(stilte. Annemiek kijkt vragend naar Anton)

MARGREET: Hij komt niet.

ANNEMIEK: Wat?!

MARGREET: Hij moest wéér wat voor zijn werk doen.

ANTON: Ja zeg, mag die jongen?!

MARGREET: We hebben hem al bijna een jaar niet gezien, Anton!

ANTON: Denk je dat ik dat niet vervelend vind?!

MARGREET: Nou, dat laat je in ieder geval niet merken.

(Annemiek kijkt in paniek van haar vader naar haar moeder)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto